

Mai 1976?

4.mai

Medlemsblad for Norges Kommunistiske Studentforbund

**FULL FRES PÅ SOMMERLEIR OG
LINJEGODS !**

LEDER:

full fres på sommer- leir og linjegods!

Sommerleirene står på planene som forbundets hovedoppgave etter 1. mai. I tillegg har vi i skrivende stund streik-eiken ved Linjegods som stiller store krav til vårt arbeid. Denne situasjonen er vanskelig, og begge oppgavene må løses tilfredstillende.

Opgava med sommerleirene er å mobilisere et stort antall uorganiserte kamarater til å delta, og å gjennomføre grundige forberedelser på hovedtemaene. Dette arbeidet må komme raskt i gang: etter at studentene har reist på ferie har fuglen fløyet. Hovedmetodene er to ting: For det første å spørre mange uorganiserte om de vil være med på sommerleir, og få dem til å melde seg på. For det andre å gjøre personlige avtaler med dem om å dra sammen på leir, og å holde kontakten med dem utover sommeren.

Opgava med Linjegods er å sikre politisk støtte (spre propaganda og informasjon, vedta uttalelser osv.) og samle inn et tilstrekkelig pengebeløp til å underholde de streikende. Dette er en oppgave som krever atskillig arbeid: den borgerlige hetsbølgen mot streiken er massiv, og

verken økonomisk eller politisk støtte kommer av seg sjøl. Før folk drar på ferie bør det ordnes med ordning - er slik at de kan betale støttebidrag over postgiro mens de er vekk (f.eks. dele ut ferdigproduserte giro-blanketter som folk kan bruke i ferietida.) Medlammene bør delta i lokalt streike - støttearbeid utenom lærerstedene der dette er mulig i ferietida.

Det er vanskelig og lite verdifullt å spekulere over hvilken av de to oppgavene - sommerleir og streike - støtte - som skal være hovedoppgave. Begge to må løses. Framheving av den ene vil nødvendigvis føre til nedprioritering av den andre. Det nytter ikke med metafysiske spekulasjoner om at den ene oppgava skal "løse den andre". (F.eks. at man skal drive streikestøtte "innretta på sommerleir" eller omvendt.) Slike spekulasjoner minner alltid om de to folkene som skulle prøve å bære hverandre opp ei trapp, og mente de skulle spare mye arbeid på den måten! Løsninga på dette med to toppprioriterte oppgaver ligger i prinsippet om streng arbeidsdeling. Såvel ledelser på alle plan som medlemmer må dele kreftene slik at tilstrekkelig med folk jobber på hver av oppgavene.

mobiliser til sommerleir!

mange uorganiserte på leir i år

Tider hvor vi knapt nok klarte å mobilisere oss sjøl til sommerleir -er ugjenkallelig slutt! Nå skal vi bruke kreftene våre til å vinne stor oppslutning om leirene blant uorganiserte kamerater.

Mobilisering av disse til sommerleir samt å foreta grundige forberedelser på hovedtemaene er hovedoppgava vår nå sammen med Linjegods. Skal vi klare å løse denne oppgava er vi nødt til å utvikle massearbeidet vårt enda mye videre fra det som ble gjort i FFF -vi er nødt til å ta et solid kvælertak på vår gamle fiende "panserpadda HS". Det er nettopp de massene vi mobiliserte til FFF-tog. vi skal ta utgangspunkt i når vi skal mobilisere til leir. Å delta på leir krever utvilsomt et høyere politisk nivå enn det å gå i FFF-tog. Vår mobilisering må legges opp deretter.

Grunnlaget for all mobilisering av massene er å gi dem den politiske forståelsen for hvor viktig det er å slutte opp -det samme gjelder for sommerleir. Det betyr at de temaene som skal diskuteres på leirene blir viktige også i mobiliseringa -vi må gi massene forståelsen for at dette er viktige saker som de bør være med å diskutere og få grep om.

HVORDAN MOBILISERE TIL LEIR

Som nevnt, så er et visst grunnlag for mobiliseringa allerede lagt -det er de folka vi allerede (forhåpentlig) har diskutert en del med for å få med i FFF-tog, vi skal ta utgangspunkt i nå. Det er folk med ulikt politisk nivå, men med det til felles at de har tatt en del riktige stand-

punkter. Vi skal diskutere sommerleir med alle dem fra skolen eller instituttet vårt som gikk i FFF-tog.

Nå er det ikke nok med noen minutters diskusjon -vi skal diskutere alle de motsigelsene de har grundig og skikkelig. Alle motsigelser skal diskuteres -også dem som går på dårlig erfaring med teltleire fra speider'n osv. At det er den demokratiske sentralismens prinsipper som bestemmer leirlivet hos oss er et viktig poeng når det gjelder motsigelser av den typen.

Forberedelse på sjølve temaene skal taes vare på gjennom "åpne" lagsmøter hvor de uorganiserte kameratene vil få anledning til å studere og skolere seg sammen med oss.

Når det gjelder å få til dette i praksis så pleier vi å støte på følgende problem: -eksamen er slutt, sommerferien er kommet og alle er spredt i forskjellig retning ("hvor er den uorganiserte kameraten som kanskje ville bli med på leir?"). For å unngå dette er det nødvendig at vi for det første lager en konkret plan for arbeidet i sommer. Det er lagsledelsesplikt å sørge for at en sann plan blir laga og spredt for den store oppløsninga.

For det andre få oversikt over når og hvor de uorganiserte kameratene skal jobbe, ha ferie osv. For det tredje lage konkrete avtaler med dem for politisk arbeid i sommer. Det er viktig at de ikke bare forsvinner "ut av henda på oss", men at vi har kontakt med dem sommeren igjennom, politisk som sosial. Også folk som av forskjellig grunn ikke vil på leir skal vi forsøke å holde kontakten med (om de ikke vil på leir så er det bedre

enn ingenting om de blir med på forberedelses-
møtene.

En ting som fikk de fleste av oss til skjelve første gang vi skulle på leir, var tanken på å dra aleine til en teltleir bestående av hundrevis av folk som en ikke kjente. For at ikke sånne "unødvendige" ting skal stille seg i veien for om de uorganiserte vil dra på leir -er det nødvendig at vi på forhånd lager avtale om og møtes å reise til leiren sammen. Det er OK å reise sammen en hel gjeng (mange uorganiserte).

Altså: Mobilisering til sommerleir vil kreve grundige diskusjoner. Vi må ta kamp mot alle tendenser hos oss sjøl som betyr at

vi går rundt grøten i diskusjon med folk: for det første, folk skal spørres om de vil bli med på leir, for det andre, diskusjoner på Kina og Chile, Angola og Sovjet skal vi ikke prøve å unngå, tvert om. Vi skal ikke utelukkende mobilisere på hvor gemt vi syns det er på leir (men sjøl om temaene er det viktigste, så er det tull å prøve og stikke under en stol at det også er jævlige gøy på leir). Jeg vil oppfordre kameratene til å studere oppropet om panserpadda enda en gang!

-Kamerater: Fram for en dristig, grundig og planmessig sommerleirmobilisering!

-Ikke en uorganisert progressiv skal gå glipp av mobiliseringsdiskusjonene våre!

ikke påmelding over postgiro!

I det ekstraflaket av HMG om sommerleirene som kom i april, står det at på-melding kan skje over postgiro ved bruk av et tilfeldig navn og adresse. Dette skal ikke gjøres!

To grunner til det: For det første kan hvilken som helst fiende av den kommunistiske bevegelsen melde seg på og delta på leir uten at vi kan kontrollere det. Det ville ha vært et alvorlig brudd med vår sikkerhetslinje for leirene.

For det andre vil det umuliggjøre oversikt og plan i massemobiliseringa vår. Vi ville ha mobilisert i blinde, uten å kunne se om tiltaka ga resultater. Påmelding ville blitt overlatt til massene aleine, noe som er mye mindre forpliktende.

Vi skal i stedet bruke følgende metode: Alle kamerater skal være utstyrt med på-meldingsblanketter som aktivt skal brukes i mobiliseringa. At blankettene eller listene skal brukes aktivt betyr at de ikke skal ligge å mugne i ei lomme, men at de tvert om skal sikre at massene blir stilt det viktigste spørsmålet i sommerleirmobiliseringa, nemlig om de skal bli med på sommerleir. Vi skal være dristige i bruken av disse listene, de skal ikke hales opp kun hvis vi tilfeldigvis støter på noen som spør etter dem. Listene skal heller ikke legges ut på stand osv, som tilfellet ofte er med løpesedler, de skal brukes som angitt over.

Når vi har fått navn osv. på listene skal de leveres til lagsledelsen. Påmeldingsavgiften på kr 50,- skal følge med. Postgiro skal altså ikke brukes!

fram for vellykka forberedelser!

Dersom det skal bli grundige og bra diskusjoner på hovedtemaene på leieren, er det nødvendig å studere og diskutere innholdet her før sjølve leiren. Ikke minst gjelder

det de uorganiserte vi mobiliserer med oss på leiren. Samtidig som de får anledning til å forberede seg teoretisk, vil de også bli trukket med i politisk arbeid som vil anspore dem ytterligere.

Forberedelsene til leiren, konkret i form av "åpne" lagsmøter, studiemøter med basis i laget og med mange uorganiserte kamerater i tillegg -vil altså bli viktig både i mobiliseringa og for å sikre bra politisk resultat på leirene. Dette er ikke obligatoriske lagsmøter for medlemmene. Alle nære progressive skal mobiliseres til disse møtene, ikke bare dem som har bestemt seg for å dra på leir, men også dem som er usikre og dem som av en eller annen grunn ikke vil/kan dra i år.

Hvert lag må, som nevnt før, lage en lokal, helt konkret plan for hele sommeren, som må spres før oppløsninga tar til. Og enda en gang: Dersom vi ikke holder kontakten

med de uorganiserte og lager avtaler om å møtes der og da i løpet av sommeren -så vil disse forberedelsesmøtene garantert bli noen fislele greier med begrensa verdi.

Slike forberedelsesmøter blei brukt for en del år siden -med meget bra resultat. En fikk mobilisert mange uorganiserte gjennom dem, møtene resulterte straks i EEC-stands, Kina-stands og KK-salg. I tillegg til å bli med på leir ble mange trukket aktivt med i politisk arbeid (også dem som ikke dro på leir den gang).

-Lag konkrete planer for hele sommeren !

-Mobiliser mange uorganiserte kamerater til forberedelsesmøtene -og sommerleir !

JENS.

program for forberedelsene:

MØTE 1:

Tema: krigsfaren. Studier: Røde Fane nr. 5 -75 (om krigsfaren).
Spørsmål til diskusjon: spørsmåla til "Møte 2", RF. 5-75, side 92.

MØTE 2:

Tema: AKP (m-l)s prinsippprogram. Studier: "Prinsippprogrammet må nyskrives" av Tron Øgrim, Røde Fane nr. 5 og 6 -75. "Et bidrag til klasseanalysen" av Hallvard Gråtøpp, Røde Fane nr. 2 og 3 -76.
Spørsmål til diskusjon: Vil foreligge seinere.

MØTE 3:

Tema: Studentenes interessekamp. Studiemateriale og spørsmål til diskusjon vil foreligge seinere, omkring 1/7.

DAGSLØNN TIL ROTASJON !

**NKS' målsetting: 250 000 til jul
-150 000 før semesterstart**

Rotasjonskampanja er inne i sin siste avgjørende etappe. Fra høsten 1974 til i dag har vi samla inn over 2 millioner kroner. I løpet av 1976 er målet 600 000 kr til. Klarer vi dette har vi rotasjonspressa -og muligheten til å trykke Klassekampen som dagsavis. I tillegg kan vi raskere og billigere trykke løpesedler og spre propaganda på aktuelle saker. Behovet for dette stiller seg stadig skarpere.

ET STORT SKRITT FRAMOVER !

Rotasjonspressa vil bety en kraftig styrking av den kommunistiske bevegelsen. Alle borgerlige aviser fører en aktiv løgnkampanje mot alt som smaker av kampvilje i folket, og er i særdeleshet ute etter å sverte den kommunistiske bevegelsen. Vi har eksempler fra Jøtul og Linjegods der de streikende sjøl sier at Klassekampen er den eneste avisa som har støtta dem og latt dem komme til orde, som viser at pressa vår spiller en avgjørende rolle i klassekampen i Norge i dag.

Klassekampen 2 ganger i uka var et betydelig sprang, avisa er blitt bedre -og mer aktuell. Men -så raskt som f.eks. Linjegodsstreika utvikla seg ser vi at avisa ennå er litt for sein til å spre informasjon raskt nok. Ettersom klassekampen skjerper seg, konflikter, streiker osv. oppstår og utvikler seg raskt både i Norge og internasjonalt -vil en kommunistisk dagsavis være nødvendig og viktig for å spre den kommunistiske propagandaen.

SJØLBERGING I ØKONOMIEN.

Fra Ny Tid og bortetter klages det over at statsstøtta er for liten. Mens vi trapper opp uten statsstøtte, er det underskudd, banklån og innskrenkninger som diskuteres der. Skikkelig økonomi er basis for alt politisk arbeid. Og vi stoler ikke på banklån eller klassestatens velvillighet. Vi stoler på oss sjøl, på våre venner og sympatisører.

FRIVILLIGHET IKKE TVANG.

Vi har betalt inn mye penger til kampanja. Vi veit også at det vil komme mere. Den kommunistiske bevegelsen har ingen andre metoder til å finansiere store løft -enn ved innsamlinger blant medlemmer og sym-

patisører. Det er derfor viktig å understreke politikken i kampanja -riktigheten og viktigheten av å gi bidrag -for å bygge opp rotasjonskampanja. sjonspressa. Uten en slik forståelse vil bidragene raskt tørke inn. Vi har gode erfaringer, vi har stor entusiasme for kampanja, og vi har overoppfylt målsettingene for de etappene vi har bak oss. Byråkratiske metoder med vedtak om at alle skal betale en viss sum skaper ingen forståelse. Politiske diskusjoner -og spesielt med nye medlemmer -er nødvendig.

VÅR OPPFORDRING: EN DAGSLØNN TIL ROTASJON.

Enkelte har problemer med å følge opp målsettinga. Noen har rot i personlig økonomi, noen prioriterer gæærnt og låser økonomien sin, mange har store utlegg til husleie osv. Det er viktig at vi foruten den politiske diskusjonen også konkret diskuterer den enkeltes personlige økonomi. Vi kan hjelpe kamerater til å forstå nødvendigheten av skikkelig personlig økonomi, og legge konkrete planer som har som mål at samtlige skal kunne gi ei dagslønn til rotasjon.

SEND BIDRAG SÅ RASKT SOM MULIG !

Målet er 150 000 før semesterstart. Tidligere har enkelte drøya til utpå høsten før de sendte pengene. Trekk ei rell dagslønn fra det du kommer til å tjene i sommer -fyll ut postgirotalongen -og send pengene så raskt som mulig: nå eller ved første lønning. Send pengene til NKS' rotasjonsfond, boks 2072, Grunerløkka, Oslo5, postgiro 2 26 90 82.

FRAM FOR EI STYRKA KOMMUNISTISK PRESSE !

Hårek

21.AUGUST:

av de aller viktigste demonstrasjonene!

Kommunistene har gått i spissen for at forståelsen om at krigsfaren er et objektivt faktum -skal bli de store folkemassenes egen eiendom. For at vår analyse av krigstrusselen skal høre til virkelighetens verden for folk -er det en uomgjengelig nødvendighet at de griper karakteren til dagens Sovjetstat. At det er to imperialistiske supermakter og at disse står mot hverandre og mot verdens folk.

EN AV ÅRETS VIKTIGSTE DEMONSTRASJONER !

Etter all sansynlighet vil 21.august-demonstrasjonen ikke bare bli en markering retta mot sosialimperialismen aleine -men mot begge de imperialistiske supermaktene og deres krigsforberedelser. Spørsmålet om sosialimperialismen er avgjort det kryssende punktet i om en forstår kampene i verden i dag og om en stiller seg på riktig side i disse kampene.

Det er naturlig nok ingen lett oppgave å propagandere den kommunistiske analysa av sosialimperialismen. Enkelte av sosialimperialismen har tilogmed imperialismens venner har til og med hatt en viss framgang enkelte steder den siste tida (Angola). Det er en framgang vi er i ferd med å slå tilbake -og som vi må fortsette med å slå tilbake. Samtidig må vi vinne tilsvarende framgang for den kommunistiske analysa. I kampen mellom imperialismen og verdens folk eksisterer det ingen nøytralitet. Jo flere som demonstrerer den 21.august, desto sikrere kan de imperialistiske supermaktene være på at de vil bli møtt med hat og folkekrig.

Kamerater: 21.august er avgjort en av årets aller viktigste demonstrasjoner. Det er en dag som fast bør markeres med demonstrasjonstog -på samme måte som 1.mai og 8.mars. Vi må mobilisere grundig og bredt til denne dagen hele sommeren igjennom -21.august bør markeres med svære demonstrasjonstog over hele landet!

MOBILISER MOT SOSIALIMPERIALISMEN!

I artikkelen om sommerleirmobiliseringa i dette nr. av 4.mai, blir det gitt beskjed om at alle som gikk i FFF-tog skal spørres om sommerleir. De bør også bli minnet om, bli diskutert med og mobilisert til 21.august-demonstrasjonen. Sjølsagt!

Vi har før oppsummert tilbakeholdenhet blant kameratene i å diskutere sosialimperialismen. Hva er vi redde for? For massene? For papirtigeren sosialimperialismen? Eller for at vi ikke kan nok om Sovjet?

Vi kan mere enn nok om Sovjet til å kaste oss ut i diskusjonen. En middels KK-leser har eksempel på eksempel på Sovjetstatens karakter. Bak massenes fjes skjuler det seg hverken Ebbing, Martin Gunnar Knutsen eller Bresjnev -det er stort sett greie folk som er interessert i å få mer greie på analysa vår av Sovjet samt det som virkelig skjer i verden i dag. Det er vår plikt å gi dem det!

Sjølsagt skal vi ikke si oss fornøyd med det vi kan og veit om sosialimperialismen -vi skal tvert om studere mye mer (Røde Fane er forresten obligatoriske sjølstudier innen sommerleirene). Men vi veit allerede nok til å starte opp diskusjonene og mobiliseringa til 21.august.

Det er viktig at vi i diskusjonene bruker invasjonen i Tsjekkoslovakia konkret som det meget talende eksemplet det virkelig er. At vi ikke glemmer at landet faktisk ble invadert og at sosialimperialismen faktisk tok i bruk deler av sitt krigsmaskineri. At forholdet mellom Sovjet og Tsjekkoslovakia faktisk er et helt typisk eksempel på forholdet mellom en imperialistisk supermakt og dens "innflytelsesområde". At vår analyse av sosialimperialismen og krigsfaren ikke bare er fjern "teori", men at den faktisk blir bekrefta av virkeligheten. Helt konkrete eksempler på "forholdet" Sovjet/Tsjekkoslovakia finner du bl.a. ved å bla tilbake i gamle KK (dem er det lurt å gjemme på).

BRUK SOMMEREN TIL MOBILISERING !

Mobilisering av uorganiserte til sommerleir bør bl.a. skje utfra leirtemaet krigsfaren -det er også et ypperlig utgangspunkt for mobilisering til 21. august. Vi har skjelden to mobiliseringsoppgaver som går så godt i hop.

For en vellykket sommerleirmobilisering blir det streka under behovet for å beholde kontakten med de uorganiserte gjennom hele sommeren. 21. august er enda en god grunn for å gjøre det. Skoler og universiteter starter ikke før i siste halvdel av august. Da er det for seint å begynne og mobilisere til 21. august. Vi må begynne nå -og fortsette sommeren igjennom!

Konkret betyr det at artikler i avisene våre samt veggaviser må ta opp denne demonstrasjonen umiddelbart. Det kan videre være lurt å avholde et åpent "seminar" på sosialimperialismen etter eksamen, men før sensuren (dvs. før folk blir spredd). Skolere våre egne samt mange uorganiserte -og mobilisere både til sommerleir og til 21. august-demonstrasjonen.

Lenger utpå sommeren vil det være aktuelt med stands og propagandaspredning på steder hvor det er folk. Det kan gjerne gjøres i forbindelse med forberedelsesmøtene til sommerleirene.

Husk: Den viktigste delen av mobiliseringa er diskusjonene med de uorganiserte kameratene som gikk i FFF-tog. Enkelte av dem sier seg sikkert allment enig i at Sovjet ikke er sosialistisk lenger -og at det kanskje til og med er en imperialistisk supermakt -men de vil kanskje ikke skjønne vitsen med å gå i demonstrasjonstog -det vil ikke endre sosialimperialismens karakter. Og det er både sant og visst, men sosialimperialismen liksom USA-imperialismen skal nedkjempes -og da nytter det ikke å holde det en veit for seg sjøl! Minn dem på hvor mange tog vi har gått mot USA-imperialismen -det har ikke endra USA's karakter -men det var av uvurderlig betydning for de indokinesiske folkene og ha verdens opinionen på sin side. På samme måte skal de store folkemassene også mobiliseres mot sosialimperialismen og begge supermaktene!

Vi bør lansere parola om at sympatisørene skal mobilisere massene sammen med oss!

START MOBILISERINGA TIL 21. AUGUST ALLEREDE NÅ !

FRAM FOR SVÆRE MASSEDEMONSTRASJONER MOT DE IMPERIALISTISKE SUPERMAKTENE 21. AUGUST !

Teikning frå KK nr 32/75 i samband med 21. august-demonstrasjonen i fjor.

Sovjet-tanks til Pinochet

Denne artikkelen har vi saksa fra den danske m-l'avisa Kommunist, fra nr. 4-76. Selv om dokumentasjonen på et par steder er lovlig tynn, tror jeg ikke vi bør være mye i tvil om at det er i samsvar med virkeligheten. Kommunist har henta opplysningene fra det halv-progressive "vittighetsbladet" Le Canard Enchaîne, som også tidligere har kommet med viktige avsløringer. Eksempelene er talende og vi bør ikke la sjansen gå fra oss til å gjøre bruk av dem !

★★★

Sovjetunionen solgte sist sommer en ladning T-54 tanks til Chile for 650 000 kroner stykket. Transaksjonen skjedde via det bulgarske firmaet Kintex. Kampvognene ble lastet i den jugoslaviske havnebyen Rijeka. Uheldigvis fikk skipet en skade og måtte ha et to ukers opphold i Algier. De lokale myndighetene lukket vennlig øynene: alle skipets papirer var falske. Deretter fortsatte skipet til Chile. Kintex leverer også våpen til de kristne falangistene i Libanon. Samtidig med at man naturligvis "støtter" palestinerne.

Dagen etter at opplysningene om Sovjets salg av tanks til Pinochet ble bragt av den franske avisa Le Canard Enchaîne, brøt det Sovjetiske regjeringsorganet Izvestia ut i et rasende dementi.

Men bulgarerne dementerte ingenting før tre uker etter at nyheten var gjort kjent. Dementiet overbeviste ingen, ikke engang avisa til det franske revisjonistpartiet, l'Humanite. Men hva man ikke dementerte fra Bulgaria, det var opplysningene i Le Canard Enchaîne om våpenforsyningene til de kristne falangistene i Libanon.

Hvorfor dementerte de ikke dette også, med det samme de var i gang?

Le Canard Enchaîne bringer også en faksimile av en faktura fra tidligere våpensalg til de kristne falangister i Libanon. Den er datert 28. sept. -73 og dreier seg om salg av 600 9mm Browning-pistoler av amerikansk fabrikkasjon. Prisen er 57 000 US \$. Leveringen av våpnene fant sted i Beirut, mens alle våpenleveranser til palestinerne finner derimot sted i Irak eller Syria.

Det firmaet som sto for salget, INAR, er et søsterselskap til Kintex, som sto for salget av panservognene til Pinochet. De to firmaene har samme adresse: Anton Ivanovgate 66 i Sofia, og de har samme ledelse. I en av topposisjonene sitter en hr. Botev, som sist vår oppholdt seg en viss stund i Beirut.

Sovjets høyt opppreklamerte "solidaritet" med undertrykte folk går ikke lenger enn til det punkt hvor denne supermakta gjennom tradisjonelt våpensalg kan skaffe hjem hard utenlandsk valuta...

(Le Canard Enchaîne: 15/10, 22/10, 5/11 og 12/11 1975. Artikkelen fra Kommunist er noe forkorta.)

BONNY

del 2

PLATTFORMKRITIKK

Første delen av artikkelen (forrige nr. av 4. mai) foretok en allmen vurdering av plattformen. Den slo fast at plattformen har grove mangler og feil som avspeiler høyre-avviket i organisasjonen og at den må på skraphaugen. Den tok for seg de viktigste manglene, først og fremst vurderinger av den internasjonale situasjonen, men også analyse av det norske samfunnet utafor lærestedene er utelatt i plattformen til NKS.

Nå over til de konkrete politiske feila jeg mener er å finne i plattformen. La oss ta det kapittel for kapittel.

1. DEN PRINSIPPIELLE MÅLSETTINGA TIL NKS.

Det står at Norge er "monopolkapitalen sitt diktatur". Etter mi mening er N. et klassesdiktatur, monopolborgerskapets diktatur -ikke kapitalens. Det er KUL o.l. som ikke skjønner at vi sloss mot en klasse.

En annen motsigelse her er om vi skal si at Norge er hele borgerskapets diktatur, eller bare monopolborgerskapets diktatur. Monopolborgerskapet har makta over statsapparatet, men hele borgerskapet har grunnleggende interesser i å undertrykke arbeiderklassen og det arbeidende folket.

Det står: Det kan ikkje "finnast nokon verkeleg marxistisk studentrørsle som ikkje knytter seg til den marxistiske arbeiderørsla". Det bør stå at det ikke kan finnes noen kommunistisk studentorganisasjon som ikke står under ledels av et kommunistisk, marxist-leninistisk parti. Det finnes ingen "marxistisk arbeiderørsla" utafor AKP (og RU). De andre som kaller seg marxister er borgerlige revisjonister.

Det står: "Ut frå prinsippet om å tene folket skal NKS og medlemmene byggje på marxismen-leninismen- Mao Tsetung sin tenkning". Prinsippet om å tjene folket er et av prinsippa innafor MLM, men her ser det ut som det overordna prinsippet, nærmest den grunnleggende årsaken til at vi står på MLM. Forøvrig er dette kapitlet prega av rot og dårlig struktur.

2. KLASSEANALYSA AV STUDENTENE = HØYREREVISJONISTISKE FEIL.

Her er det slått fast flere kommunistiske sannheter som er viktige: "klassemotseiingane går tvers gjennom studentmassane, en rekke forhold gjør det vanskelig for studentar å ta arbeidarklassen sitt standpunkt" -og "om ein vil forstå studentane og lærerstadene sin plass i klassekampen er det heilt naudsynt å forstå at utdanningsverket alltid har vore ein redskap for den herskende klassens interesser." Likevel er det en systematisk tendens i hele kapitlet til å underverdere fiendens styrke på universiteta og de andre lærestedene.

I det siste avsnittet står det: "Lærestedene og undervisningsverket vert dominert av denne hovudmotseiinga: På den eine sida står monopolkapitalen, staten og deira trufaste byråkratar (pluss nokre sterkt reaksjonære lærarar og studentar, spesielt med tilknytning til borgarskapet). På den andre sida hovudtyngda av studentane, lærarane og dei tilsette, som og har sams interesser med arbeidarklassen og dens allierte."

Tidligere i kap. står det at "Sjølv om studentane ikkje er nokon klasse utgjør dei likevel ei gruppe som under studietida vert knytta sammen av mange faktorar: Dei fleste har sams interesser ovafor staten og administrasjonen på lærestedene og i det ein-skilde skoleslaget. I studietida utgjør dei difor eit avgrensa skikt i høve til dei andre klassene og gruppene i samfunnet."

En sak er at hovedmotsigelsen slik den står i plattformen underslår at monopolborgerskapet har hele det øvrige borgerskapet i ryggen når det setter sin stat til å gjennomrasjonalisere og sentralisere utdanningsvesenet.

Men mer alvorlig i denne sammenhengen er at det ikke står at en betydelig prosent av studentene hører til borgerskapet. Gamle undersøkelser tyder på at 10-15% kommer fra borgerskapet og skal tilbake dit. De må sjølsagt regnes som borgere

studietida også. Det er slett ikke slik at "dei har sams interesser ovafor staten". Tvert om har de som andre borgere interesser av statens "reformer" sjøl om det skulle bety litt tøffere forhold for dem også akkurat i studietida. Prosenten borgere blant studentene varierer med typen utdanning. Jeg kan ikke tenke meg at innslaget er så høgt på lærerskolene som på jus, handelshøgskolen og de økonomisk-administrative linjene på DH'ene. Om dette og mye annet i tilknytning til klasseanalyse av studentene trenger vi mye empiri -her ligger det mange mellomfagsoppgaver i sosiologi og ventur.

Det er heller ikke sånn at det bare "er nokre sterkt reaksjonære lærarar" som står på borgerskapet og staten si side. Professorer må vel høre til på borgerskapets side -og dosenter og amanuensiser kan vel hvertfall ikke være noen naturlig allierte til arbeiderklassen. Universitetslektorer og særlig ikke-vitenskaplige ansatte vil ofte ha en tendens til å slikke for å stige i gradene, sjøl om arbeidsforholda deres er langt fra bra. Også her trengs undersøkelser.

Og hva med de partipolitiske studentorganisasjonene, kristelige skolelag og meditasjonsforeninger -må ikke de ses på som viktige redskap for borgerskapet og staten.

ÅPNE BORGERLAKEIER

Videre: I tillegg til at det fins en del reaksjonære studenter -så er noen av dem åpne lakeier for borgerskapet. De er aktive tjenere for borgerskapet, ofte betalte. Eksempel: Bjarne Eikefjord, reserve-løyntanten som ikke studerer, men bare lager kvalm for den progressive studentbevegelsen. Påsto at SUF i Sogndal hadde planer om konsentrasjonsleier på Jostedalsbreen og at han sjøl hadde sett lister over folk som skulle likvideres. Fast hetsspalte i Arbeiderbladet. Snoka for å finne kommunister og tidligere studenter blant Jøtularbeiderne og publiserte resultatet i avisene.

Det finnes en del større og mindre Eikefjorder, noen er skjulte agenter for SIPO -det fins det beviser for. Videre er det et økende skikt med betalte "studentaristokrater". Et skikt staten har konkrete planer om å gi mer gryn. Jeg mener disse betalte pampejobbene er et viktig springbrett for karrierister, og lett korrupperer folk som i utgangspunktet kan ha hatt ærlige hensikter.

På de større lærestedene fins det også større fagforeninger. Arbeideraristokratene i ledelsen for mange av disse, er som sine likemenn i industrien eksperter i å knuse kamp, det har vi bl.a. sett ved en del husleiestreiker. På den annen side fins det enkelte meget progressive foreninger innafor tjenestemannslaget. For kommunister er arbeidet blant proletære lag på lærestedene meget viktig.

HVOR HAVNER STUDENTENE ETTER ENDT UTDANNING ?

Kapitlet har et avsnitt som lyder sånn: "Etter utdanninga havnar hovudtyngda i småborgarskapet i yrke som går gjennom ei utvikling som på lengre sikt nærmar seg til proletariatet. Dei har små sjanser til å samle opp noko overskot av inntekta og har relativt lite sjølstendige yrke. Eit lite, men aukande antall studentar rekrutterer arbeidarklassen etter utdanninga si."

Jeg synes det her blir lagt noe for stor vekt på de faktorene som nærmer studentene og de intellektuelle til arbeiderklassen. Særlig når det polemiseres åpent mot at studentene skulle ha noen som helst privilegier, men i forhold til arbeiderklassen har de sjølsagt det. Det går ikke an å si om studentene og folk i intellektuelle yrker at de bare har sine lenker å miste.

Videre er det helt umarxistisk å si at hoveddelen av studentene rekrutterer småborgelige yrker etter endt utdanning. Småborgere er sjølsysselsatte som lever av eget arbeid, som hverken jobber for andre eller har noen i arbeid. Små- og mellomstore bønder og fiskere, småkjøpmenn osv.

Utenom det fåtallet studenter som etter utdanninga begynner for seg sjøl eller blir arbeidere, blir de fleste tilhørende mellom-laga. Disse mellomlaga skiller seg fra småborgerskapet ut fra alle Lenins kriterier for klasseanalyse: Forholdet til produksjonsmidlene, plassen i arbeidets organisering, måten en tjener til livets opphold og hvor

mye en får å greie seg for. De har det felles med småborgerskapet at de står mellom de to hovedklassene, men småbønder og småfiskere er arbeiderklassens viktigste allierte –og en del av mellomlaga står borgerskapet meget nært.

Jeg vil sitere fra artikkelen "Intelligensiaen og dens rolle i dag." Den er skrivi av albaneren Bajram Abdiu og er blitt publisert i "Albania Today". Såvidt jeg husker står denne artikkelen i ekstrasnummeret av HMG om klasseanalyse –og den anbefales å leses i sin helhet. "Sjøl om man betrakter intelligensiaen som et særskilt sosialt lag, kan man absolutt ikke betrakte den som en ensarta masse. Kamerat Enver Hoxha påpekte i si beretning til partiets 6.kongress at dens "rolle og plassordning i samfunnet avhenger av dens klassemessige opprinnelse og dens sosialøkonomiske situasjon, av alliansen mellom dens forskjellige deler og med den ene eller andre klasse." Kamerat Enver Hoxha påpeker også at intelligensiaen som helhet "er et lag som står mellom samfunnets forskjellige klasser og kommer fra forskjellige klasser. Ifølge sin natur er den kjennetegna ved sin vakling på forskjellige

måter." På grunnlag av ei konkret analyse fastelegger arbeiderklassen og dens marxist-leninistiske parti sitt standpunkt til intelligensiaens forskjellige kategorier og lag. –Overfor det øvre lag, som står borgerskapet nærmest og med det deltar i utbyttinga av proletariatet –og overfor det mellomste og lavere lag som er nærmere forbundet med proletariatet enn med borgerskapet. På disse lag må arbeiderklassen og dens parti gjøre sin innflytelse gjeldende, bestrebe seg for å oppdra og ny-oppdra dem, lede dem og kaste dem ut i den revolusjonære klassekampen sånn at de kan bli herda –og bli istand til å mestre den marxist-leninistiske verdensanskuelsen, og bevisst stille seg på arbeiderklassens side og på den sosialistiske revolusjonens side." (Mine understrekninger, T.L.).

Eksempel: En byråsjef hører til den øverste delen av mellomlaga, en lektor til mellomste og en fysioterapeut til den laveste, en lærer det samme. Læreren og byråsjefen hører til på hver si side i klassekampen.

FLERE FEIL I KAPITTELET

Kapittelet har flere feil: Det forminsker arbeideraristokratiet til dets øverste lag, byråkratkapitalistene. Men arbeideraristokratiet består også av fagforeningstillitsmenn på lavere plan, arbeidsformenn og kjempebyråkratiet i de statsbetalte, borgerlige arbeiderpartia. Christiansen og Fiskerud i avd. 1 av jern og met. er like viktige løytnanter for borgerskapet som Skytøen og Aspengren –det så vi bl.a. i Jøtulstreika.

Det advares til studentenes tendens til bokdyrking, men det burde vært advart mot den anti-teoretiske holdninga også, den har vært en mye større feil i NKS.

Den sier at den ene funksjonen til utdanninga er "å utdanne arbeidskraft til den kapitalistiske produksjonen (inklusive administrasjon, utdanningsvesen osv.)" som har slike kvalifikasjoner at det kan gje monopola mest mogeleg profitt." Dette kan tolkes dithen at vi blir merverdiskapende når vi kommer ut i jobb, hvilket er helt feil –men det kan også tolkes rett: At borgerskapet slipper å bruke så mye av merverdien til administrasjon ol. når den akademiske arbeidskrafta er høgt kvalifisert.

Ellers kunne det vært litt av hvert å si om den hovedmotsigelsen i Norge som er sitert fra partiprogrammet, men der henviser jeg til programrevisjonsartiklene til Tron Øgrim i to nr. av Røde Fane.

3. STUDENTENES ROLLE I ARBEIDERKLASSENS OG FOLKETS KAMP.

Finner lite konkrete feil i dette kapittelet. Men det åpner for at studentene kan stå nøytrole og ikke nødvendigvis tiltrekkes en av hovedklassene. Bruker betegnelser som studenter, bønder og fiskere som om det ikke skulle gå klaseskiller tvers gjennom disse gruppene.

4. IDEER SOM VIL HINDRE STUDENTENES KAMP.

Det står at den åpne reaksjonen har gått tilbake -og opportunismen fram. Dette er et helt tidsbestemt utsagn og hører ikke hjemme i ei prinsippplattform, dette har ofte skifta fra semester til semester.

Viktigere: Bare høyresosialdemokratene, KU'erne og ultravenstregruppene blir rekna som borgerlige og reaksjonære. SV er ikke nevnt spesielt, men det er nærmest underforstått at det hører til venstresida. I frontavsnittet kritiseres det under navnet opportunisme og venstreparti først og fremst for partisjåvinisme.

I den nye plattform må analysa av de borgerlige arbeiderpartia og revisjonismen tas grundig. Det må på vises at de er redskaper for det norske borgerskapet -og for hver si supermakt. Det må på vises at revisjonismen, som den opportunismen som kler seg i marxistiske fraser, har utvikla seg fra å være borgerskapets viktigste politiske redskap på Lenins tid -til å ha tatt makta i den militært sterkeste supermakta -og dermed også blitt et militært hovedvåpen for reaksjonen i verden. Ved sida av studentisolasjonismen er utelatelsen av en prinsipiell analyse av opportunismen det groveste hølet i plattformen.

I avsnittet om proletariatets diktatur argumenteres det helt riktig for at undertrykking av folkets fiender er nødvendig under sosialismen. Som eksempel på åssen det går om dette ikke blir gjort nevnes Allendes Chile, men der var jo slett ingen sosialisme.

5. DET EKSTERNE ARBEIDET TIL NKS I TIDA FRAMOVER.

Dette korte sluttkapittelet virker som det er satt på for å unnskyldes at landsmøtet ikke vedtok noe arbeidsprogram. Det gir meg en god anledning til å ta opp dette spørsmålet.

Jeg mener NKS trenger en egen plattform eller et program med linjer for de viktigste kampsoppgavene våre. Et dokument som stiller den kommunistiske linja mot de opportunistiske også på de kampene som må føres innafor kapitalismen. Men jeg mener utforminga av et sånt dokument vil mye arbeid, mer enn med ei ny prinsippplattform. Den vil kreve systematisering av politikken på en rekke områder. Jeg tviler på om vi vil greie det fram til 2. landsmøte, men det er vel verdt for flere å tenke over.

Ellers har jeg merka meg at masselinja ikke nevnes hverken i dette kapittelet eller noe annet sted. Med de studiene og diskusjonene vi fører på dette området nå om dagen, skjønner vi lett at det er grovt.

Helt til slutt vil jeg kritisere språket i plattformen. Ut fra vår linje om mye nynorsk i publikasjonene våre, er det sjølsagt sånn at mange som er uvante med å skrive nynorsk må lære det gjennom praksis, og at den derfor ikke alltid blir like bra. Men siden dette er et programdokument, faktisk det eneste fra 1. landsmøte

på nynorsk, burde en som beherska det norske skriftspråket gått over plattformen før den blei trykt. Eksempel: I det siste avsnittet står det at vi tilstreber "einsemd om dei politiske prinsippa", men vi ønsker da ikke å bli ensomme med prinsippa våre. Tvert om!

SKRIV INNLEGG OM PLATTFORMA OG PLATTFORMKRITIKKEN !

VEKK MED HØYREAVVIKET !

Litteraturliste:

Tron Øgrims programrevisjonsartikler i Røde Fane nr. 5 og 6 -75.
Hallvard Gråtopp: Et bidrag til klasseanalysen. Røde Fane nr. 2 og 3 -76.
Rød Ungdoms program, vedtatt på 9. landsmøte.
HMG ekstranr. om de intellektuelle.
Forøvrig: Clartes bok om "Två linjer i studentrørelsen",
Universitetspolitisk plattform for SV-studentene.
Lenin om "Den revolusjonære ungdommens oppgaver" og "Studentbevegelsen
og den aktuelle politiske situasjonen" i boka "Om ungdommen".

Tø r La .

TIL PLATTFORMDISKUSJONEN: Er monopolborgerskapet egen klasse? Hvilken klasse tilhører de intellektuelle?

INNLEGG SAMT KRITIKK AV Tø r La

I forrige nummer starta diskusjonen om prinsippplattforma til NKS. Selv om den andre delen av Tø r La is (heretter: TB) innlegg er i dette nummeret av avisa, er det viktig å svare allerede nå. Dette fordi diskusjonen om våre prinsipper, om hovedlinja vår, må ta til i hele NKS slik at vi får grundige diskusjoner, ei riktig plattform og et konsolidert kommunistisk studentforbund gjennom landsmøtebevegelsen.

HVA SKAL VI DISKUTERE ?

TB tar opp mange spørsmål i sitt innlegg, og det er ikke noe galt i det. Men TB sier lite om hvilke spørsmål som er de viktigste å diskutere. Noen saker er viktigere enn andre, og vi kan ikke få diskutert alt like grundig.

Ut fra dette vil jeg ta opp to spørsmål: Hovedmotsigelsen i Norge i dag og studentenes klassetilhørighet. Ett tredje viktig emne er den moderne revisjonismen og sosialimperialismen, som jeg imidlertid ikke skal ta opp i denne artikkelen. TB kommer så vidt inn på spørsmålet om hovedmotsigelsen i Norge og han sier ikke noe om viktigheten av spørsmålet. Jeg mener spørsmålet er svært viktig. Den får betydning for analysa av studentenes klassetilhørighet.

Noen vil si: Vi er AKP (m-l)s studentforbund og slutter oss ti partiets program. Ja, det er riktig! Men det er ikke noen grunn til at spørsmålet ikke er viktig for NKS! NKS' oppgave er å jobbe for AKP(m-l)s politikk blant studentene, vi skal fostre nye kommunister og være et reservoar for partiet.

Om hovedmotsigelsen sier Mao: "Det er mange motsigelser i en sammensatt tings utviklingsprosess, og en av dem er nødvendigvis hovedmotsigelsen. Eksistensen av og utviklinga av denne bestemmer eller virker inn på eksistensen av og utviklinga av de andre motsigelsene." (Om Motsigelsen), Angår ikke dette spørsmålet NKS? ?!!

OM HOVEDMOTSIGELSEN I NORGE.

På side 95 i NKS-boka gjengis hovedmotsigelsen slik den er slått fast i partiets prinsippprogram: "På den ene sida står monopolkapitalen og dens stat, med storborgerskapet som faste allierte. På den andre sida finner vi arbeiderklassen i nært forbund med bønder og fiskere, og en rekke allierte."

Jeg mener at hovedmotsigelsen som de er formulert her, blander sammen spørsmålet om klasseallianser med spørsmålet om hovedmotsigelsen. At arbeiderklassens viktigste allierte er småbønder og fiskere, er jeg helt enig i. Det er en strategisk allianse og et viktig prinsipp for kommunistene. Arbeiderklassen er den mest revolusjonære klassen, den har ikke noe annet enn sine lenker å miste. Det samme kan sjølsagt ikke sies om småbøndene og de arbeidende fiskerne som tilhører småborgerskapet.

I dag er alliansen mellom arbeiderklassen, småbøndene og fiskerne bare i kimens form. Motsigelsen mellom arbeiderklassen og småborgerskapet på landsbygda og i fiskeridistriktene er en sekundær og underordna motsigelse i forhold til spørsmålet om hovedmotsigelsen, "Som sagt må en ikke behandle alle motsigelser i en prosess som likeverdige, men skille mellom hovedmotsigelsen og de sekundære motsigelsene -og særlig rette oppmerksomheten mot å gripe hovedmotsigelsen". (Mao, samme sted).

Hovedmotsigelsen, slik den er formulert i partiets program, blander sammen hovedmotsigelsen og underordna motsigelser; den blander sammen spørsmålet om de to hovedklassene i samfunnet med spørsmålet om klasseallianser.

Dette får sjølsagt politiske konsekvenser. Det åpner for å viske ut motsigelsen mellom arbeiderklassen og dens allierte, den under- slår arbeiderklassens ledende revolusjonære rolle, den overvurderer småborgerskapets rolle og fører til illusjoner om dets revolusjonære kraft. Dessuten underslås muligheten av småborgerskapet som alliert for borgerskapet.

ER MONOPOLBORGERSKAPET EN EGEN KLASSE ?

"Monopolborgerskapet er skilt ut som herskende klasse ledet av et fåtall finanskapitalister" (partiprogrammet). Hvis monopolborgerskapet er en egen klasse, må det ikke-monopolistiske borgerskapet være en egen klasse. Er det riktig å skille ut monopolborgerskapet som en egen klasse?

Jeg mener det er riktig at overgangen fra frikonkurranskapitalisme til monopolkapitalisme har endra kapitalismens karakter, f.eks. på den måten at monopolkapitalen er intimt og uløselig knytta til imperialismen. Det var ikke frokonkurranskapitalismen, Men grunnlaget for kapitalismen, den økonomiske kjerna, nemlig arbeid og kapital, er ikke endra sjøl om monopolkapital er dominerende.

Den grunnleggende motsigelsen går mellom arbeid og kapital. Allerede nå har jeg kommet inn på to viktige begreper, hovedmotsigelsen og den grunnleggende motsigelsen.

Hva er forholdet mellom dem ? Sjøl er jeg usikker. Partiprogrammet sier: "I et kapitalistisk land går den grunnleggende motsigelsen mellom arbeid og kapital. Denne motsigelsen tar ulike former i konkrete hovedmotsigelser, alt etter hvilken periode av kapitalismen det er snakk om".

Altså, under monopolkapitalismen er ikke lenger borgerskapet som helhet den ene sida i hovedmotsigelsen, men monopolborgerskapet som egen klasse. For det første, er det i samsvar med klassikerne å si at hovedmotsigelsen endrer seg etter som kapitalismen endrer seg?

Vi må studere hva klassikerne sier om dette. F. eks. skriver Mao i Om Motsigelsen: "I det kapitalistiske samfunnet utgjør f.eks. de to motsatte kreftene, proletariatet og borgerskapet, hovedmotsigelsen." For det andre, er monopolborgerskapet en egen klasse, skilt ut fra det øvrige borgerskapet, eller er monopolborgerskapet en fraksjon, en del av borgerskapet.

Som TB påpeker i sitt innlegg, hele borgerskapet har grunnleggende interesser i å undertrykke arbeiderklassen og det arbeidende folket. Og, borgerskapet har ikke bare interesse av det, men det baserer sin eksistens på utbytting og tilraning av merverdi. Dette betyr at både det monopolistiske og det ikke-monopolistiske borgerskapet eier produksjonsmidler og tilraner seg merverdi.

Lenin stter opp tre kriterier for klasse-tilhørighet: 1. forholdet til produksjonsmidler, 2. rolle i den samfunnsmessige organiseringa av arbeidet, 3. andel av den samfunnsmessige rikdommen og måten den tilegnes på. Alle disse kriteriene må inn i diskusjonen om hvorvidt monopolborgerskapet er en egen klasse. Det er revisjonisme å se bort fra ett eller to av kriteriene, f.eks. så klarer revisjonistene å inkludere proessorer og ingeniører i arbeiderklassen ved å se bort fra kriterium nr. 2.

Jeg sjøl er usikker på om monopolborgerskapet er skilt ut som en egen klasse. En ting er jeg i hvertfall sikker på, og det er at monopolborgerskapet har statsmakta aleine. Det er monopolborgerskapet og ikke hele borgerskapet som behersker statsapparatet. Men det behøver ikke bety at monopolborgerskapet er en egen klasse.

Borgerskapet har alltid vært delt i forskjellige fraksjoner, det jordeiende bor-

gerskap, handelsborgerskap, industriborgerskap osv. Nyere historie er også historia til disse fraksjonenes kamp om statsmakta, jfr. den store franske revolusjonen hvor handels- og industriborgerskapet styrka seg kraftig på bekostning av det jordeiende borgerskap. Sjølsagt er det også motsigelser mellom det monopolistiske og det ikke-monopolistiske borgerskapet i Norge.

Grunnen til at jeg har tatt opp dette spørsmålet såpass utførlig, enda jeg sjøl ikke har tatt standpunkt, er fordi jeg mener spørsmålet om hovedmotsigelsen, og herunder spørsmålet om monopolborgerskapet som egen klasse, må få en sentral plass i landsmøtebevegelsen i NKS. Det betyr også at jeg mener disse spørsmåla må behandles mye mer utførlig i den nye NKS-plattform.

I den nåværende plattformen nevnes disse spørsmåla så vidt, og det henvises til AKP (m-l)s program. Det virker som om tanken bak plattformen er: Vi slutter oss til hva AKP(m-l) mener om dette og derfor behøver ikke vi bekymre oss om disse spørsmåla. Den lave prioriteringa av disse sakene i plattformen ser jeg som ett (av flere) utslag av ei linje som går ut på å overordne studentenes kamp både arbeiderklassens kamper og den anti-imperialistiske kampen i hele verden. Denne linja har vi begynt å korrigere og bekjempe. Korrigeringa må gi seg konkret utslag i den nye plattform!

En sak til slutt: for kommunister er ikke begreper noe vi sjonglerer med. Den kommunistiske teorien er vitenskap og må behandles som det. Derfor mener jeg TB har rett når han påpeker: "Det står at Norge er "monopolkapitalen sitt diktatur". Etter mi mening er N. et klassesdiktatur - monopolborgerskapets diktatur, ikke kapitalens." Sjølsagt er det den herskende klasse vi skal bekjempe og styrte.

Kapital er et samfunnsmessig forhold. Jeg har litt vanskelig for å se hvordan kampen mot monopolkapitalen skulle føres! For oss har begrepene kapital og klasser et bestemt innhold. Vi skal ikke lage kasteball av teorien vår.

STUDENTENES KLASSETILHØRLIGHET.

Så over til spørsmålet om studentenes klassetilhørighet. TB hevder: "Videre er det helt umarxistisk å si at hoveddelen av studentene rekrutterer småborgerlige yrker etter endt utdanning. Småborgere er sjølsysselsatte som lever av eget arbeid, men som verken jobber for andre eller har noen i arbeid: Små og mellomstore bønder og fiskere, småkjøpmenn osv. Utenom det fåtallet studenter som etter utdanninga begynner for seg sjøl eller blir arbeidere, blir de fleste tilhørende mellomlaga. Disse mellomlaga skiller seg fra småborgerskapet ut fra alle Lenins kriterier for klasseanalyse:..." (se kriteriene gjengitt foran i min art.).

Altså, de intellektuelle tilhører de såkalte mellomlaga. TB mener at "klassemotsetningene går tvers gjennom studentmassen", men jeg kan ikke forstå annet enn at han mener at intellektuelle ikke kan tilhøre noen klasse (f.eks. at lærere ikke kan sies å tilhøre småborgerskapet). Tvert imot er de intellektuelle et særskilt sosialt lag (som deles i øvre lag, mellomste og lavere lag) som befinner seg ett eller annet sted mellom klassene.

For det første: Jeg synes det er problematisk å operere med relativt tallrike grupper i det norske folk som ikke skulle ha noen klassetilhørighet. Jeg kan heller ikke skjønne at det er riktig.

For det andre: Når TB sier at "Småborgere er sjølsysselsatte som lever av eget arbeid, men som verken jobber for andre eller har noen i arbeid", så mener jeg det må være feil. Småborgerskapet er ikke en ensarta klasse. Dessuten nevner du småkjøpmenn som eksempel på småborgerskap, småkjøpmenn som nettopp ofte "har noen i arbeid", som delvis utbytter arbeidskraft. Det samme gjelder delvis for småbønder og fiskere der leie av arbeidskraft ofte er sesongbetont. Det viktigste må være at småborgerskapet ikke kan leve av utbytting av arbeidskraft. Dessuten blir småbøndene og de arbeidende fiskerne sjøl utbytta av bl.a. bankgjeld.

Videre mener jeg at det er TB som er umarxistisk når han hevder at småborgere ikke jobber for andre. Jeg mener at både professorer og lærere tilhører småborgerskapet. Et viktig trekk ved såvel læreren som professoren, ved advokaten og legen er at de ikke er lønns-

arbeidere, det er ikke arbeidskrafta si de selger. De selger sin dyktighet, sine kvalifikasjoner.

Sjøl sagt mener jeg ikke at advokatene og læreren tilhører en enhetlig småborgerlig klasse. Men det forhindrer oss ikke i å si at de har en klar småborgerlig klassetilhørighet! Om dette spørsmålet vil jeg sterkt anbefale siste Røde Fane, nr.2-76, hvor bl.a. lærernes klassetilhørighet blir drøfta.

TB skriver at "Professorer må vel høre til på borgerskapets side". I beste fall er dette uklart og tilslører spørsmålet om klassetilhørighet. Hvis TB mener at professorer tilhører borgerskapet som klasse, er det åpenbart feil. Borgerskapet eier produksjonsmidler og lever av utbytting av arbeidskraft. Professoren deltar ikke engang i organiseringa av denne utbyttinga!

Jeg mener vi må gå imot teorien om at de intellektuelle tilhører såkalte mellomlag. Det er riktig at intelligensiaen ikke er en klasse i seg sjøl, og det er riktig at den er et særskilt sosialt lag slik som andre grupper i det norske samfunnet er det, f.eks. husmødre. Men det betyr ikke at intelligensiaen ikke har klassetilhørighet! Det må bli plattformas oppgave å gi eksempler på klassetilhørighet, noe som jeg så vidt har kommet inn på her.

Til slutt: Er plattformen marxist-leninistisk eller revisjonistisk? Jeg er usikker, men jeg tror ikke at den i hovedsak kan sies å være revisjonistisk. Vi må ha klart for oss at det er forskjell på om et dokument i hovedsak er ervisjonistisk eller det at det åpner for revisjonisme. De viktigste feila mener jeg er at dokumentet er sterkt prega av studentisolasjonisme og neglisjeringa av den moderne revisjonismen. Plattformen må nyskrives.

Jeg vil oppfordre kamerater til å ta pennen fatt og skrive innlegg om ett eller flere av disse spørsmåla. Vi skal væpne oss med ei skikkelig politisk plattform! Det krever grundige diskusjoner i hele NKS.

ELSA

DEBATT:

Progressiv Front: Haleheng, front, enhetsfront eller parti?

Siri tok opp debatten om PF i nest siste nr av 4. mai. Jeg hilser denne debatten velkommen, da denne fronten en stund har vært stebarn for NKS. En framgang i denne frontorganiseringa vil bety umåtelig mye for interessekampen blant studentene og i den daglige naglinga av revisjonistene ovafor massene.

Siri hevder at plattformen i Oslo (NSU-programmet) er "venstre", idet den i tillegg til standpunktet til supermaktparola også uttaler eksplisitt støtte til KF, AFK, Pal-kom etc.

Siri nevner at sammenblanding av parti/front har ført til at en har overordna fronten NKS.

Jeg tror Siri har helt rett i anklagen om at plattformen er "venstre". Det er ei plattform til et utvanna NKS eller til en front av nære sympatisører. Frontens hovedoppgave, interessekamp, drukner i mangfoldet av underordna oppgaver (kampen mot nazisme, sionisme etc.)

I Oslo har det i tillegg vært åpent uttrykt spørsmål om ikke PF skulle ha sosialistisk plattform, ei videreføring av ei tradisjonelt revisjonistisk linje.

PLATTFORMA FUNGERER HØYRESEKTERISK.

Med ei plattform som i Oslo trenger ingen anstrengelse seg for å rekruttere bredt til fronten. En slipper å forme en politikk for de flere tusen studenter som slutta opp om de landsomfattende husleiestreikene og for de som er misfornøyde med kantinepriser etc. I stedet tar en utgangspunkt i de studentene som har nådd et visst "nivå" i å støtte NKS allmenne frontlinje.

Men dette betyr at en skiller studentene etter deres subjektive nivå (evt. etter om de er "sosialister") og ikke etter vår analyse som slår fast at storparten av studentene har objektiv interesse av å slåss mot borgerskapet og dets stat, og at de har felles interesse med arbeiderklassen. Klasseanalysen og plasseringa av studentene i forhold til hovedmotsigelsen er sentral.

I følge revisjonistenes analyser har studentene "ingen interesser". Nå er studentene ikke en egen klasse og har som gruppe ikke felles interesser. Dette betyr at en må foreta en konkret analyse av studentene og finne ut hvor mange som vil havne i stillinger blant borgerskapet og hvor mange som vil havne i stillinger der de vil stå i et motsetningsforhold til borgerskapet og ha objektive interesser av revolusjonen. (I tillegg kommer forholda under studietida og klassebakgrunn inn). Å si at studentene ikke har felles interesser er således korrekt, men dette betyr ikke at flertallet av studentene ikke kan ha felles interesser. Vi mener flertallet har interesser av å slåss mot monopolkapitalen og dens stat både under og etter studietida og at de vil være allierte til arbeiderklassen.

KUL mener at studentene er "tendensielt reaksjonære", mens USV mener at "studentene inngår i samfunnssamenhenger som er avgjørende for å opprettholde den nåværende maktstrukturen". At denne analysen fører til nedprioritering av interessekampen er ikke vanskelig å forstå, den hører også godt sammen med teorien om at det er de "sosialistiske" studentene som er bærere av den revolusjonære ild som kan tenne en passiv og reaksjonær arbeiderklasse. Frontstrategien til KUL og USV blir således å samle den bevisste kjerne, mens vanlige studenters levevilkår blir uinteressant. Derfor oppstår også "fagkritikk-linja", der fagkritikken blir hovedforma for politisk praksis som kan samle disse studentene.

SUPERMAKTSPAROLA MÅ MED.

Både når det gjelder støtte til arbeidsfolks kamper og til anti-imperialistisk arbeid, er det taktisk betont om en skal ha med disse områdene. Men for kommunister er det helt klart at målsettinga hele tida er å få med disse strategisk avgjørende standpunktene i programmet. Det er ingen tvil om at parola enhet studenter - arbeidere må være med. Diskusjonen om sosialimperialismen er nå kommet igang. Flertallet av studentene tar ikke stilling for sovjetimperialismen, sjøl om enkelte drøyer med å ta konkret stilling mot. Dette betyr at sjøl om enkelte vil ha problemer med supermaktparolene, vil det store flertall ikke høre det. Kampen mot de to supermaktene er så viktig at sjøl om dette vil hindre enkelte fra å delta i fronten er det viktigere at også denne fronten klart fostrer medlemmene sine til å bli en del av den internasjonale fronten mot de to supermaktene.

NKS' ROLLE.

Vi har ikke evna å innse viktigheten av en kommunistisk ledelse av IK, der en kan foreta konkrete vurderinger av kampen av IK, der en kan foreta konkrete vurderinger av kampen, sett i sammenheng med den allmenne analysa av statens klassekarakter osv. NKS plikter å ha ei linje for studentkampen, ei linje som kan føre til delresultater, til å styrke alliansen med arbeiderklassen og andre grupper i folket og til å øke forståelsen for nødvendigheten av å gjøre slutt på all undertrykking og utbytting.

KONKLUSJON:

Ut fra at flertallet av studentene har felles interesse med arbeiderklassen i å kjempe mot borgerskapet og dets stat, trenger vi en front som mobiliserer studentene ut fra deres objektive interesser, og at fronten nettopp reflekterer deres objektive interesser. Dette er uhyre viktig og betyr at PF må bli en masseorganisasjon av dimensjoner. Mot denne linja står ei revisjonistisk og høyresekterisk linje som tar sikte på å skille studentene etter "nivå". Til slutt: Forma på NSU-programmet var høyresekterisk. Et program som ikke er produsert for massene fungerer sekterisk og byråkratisk. Programmet blei ikke lest. SLIKE PROGRAM MÅ IKKE LAGES! Det må skjæres ned og gis en lay-out som gjør at det kan bli brukt av folk flest.

Timeline

★★

SIKKERHETSINNSTRUKSEN.

I forrige nr. annonserte vi en sikkerhetsinnstruks for NKS. Utkastet til denne ble ikke sendt ut pga. store politiske feil. Den vil komme seinere, foreløpig uklart når.

red.

Parola »styrk demokratiet i lærerskolen« skjønner det borgarlege diktaturet i utdanninga!

I eit ekstrasnummer av "Lærerstudenten" tek LNL opp å taka på lærarstudentane sine demokratiske rettar. Innhaldet i ekstrasnummeret er bra, men avisa vert skjemd av ei politisk gal overskrift.

Eg meiner parola er galen av to grunnar:

1. Parola gjev uttrykk for at det er demokrati på lærarskolane idag. Som kommunistar veit vi at også utdanninga er underlagt monopolkapitalismen sitt diktatur. Innføringa av PH/DH-systemet med kraftig skjerping av statsdiktatet er eit uttrykk for dette. Parola vert difor like gal og villeiande som Aspengren si parole 'styrk demokratiet på arbeidsplassane,' og Aspengren nyttar sjølv sagt ei slik parole medvete for å spreia

illusjonar om monopolkapitalen sitt diktatur.

2. Parola gjev inntrykk av at vi står i ein offensiv posisjon. Røynda viser noko heilt anna. Dagstøtt må vi kjempa hardt for å halda på dei rettane som vi har tilkjempa oss, t.d. å taka på allmøta som høgaste organ for studentane. Desse rettane er viktige for lærarstudentane. Difor går vi kommunistar i spissen for å forsvare desse rettane mot åtak.

Det er viktig at vi kommunistar ikkje går i brodden for å spreia slike illusjonar og grovt feilaktige parolar. Eg trur dette er eit nytt døme på kor naudsynt studiar i m-l-m er og kor viktig det er at vi ikkje gløymer vi er kommunistar når vi arbeider i frontar.

Lærarstudent

STRIKESTØTTE

Dette nr. har ingen egen artikkel om de streikekampene som pågår for øyeblikket eller hva de betyr for oss. Vil derfor komme med enkelte henvisninger: lederartikkelen behandler prioriteringa av oppgavene, oppsummeringsartikkelen av Jøtulstreika som sto i forrige nr. bør studeres om igjen med hensyn på arbeidsmetoder. Ellers: følg med i eksternevisene våre, bl.a. vil HMG-ekstra bringe ting på Linjegosdsstreika.

red.

ALLE MEDLEMMENE SKAL HA DETTE BLADET FØR SOMMERFERIEN!

En del skoler har starta sommerferien før dette bladet kommer fram, andre er midt oppe i eksamen. Likefullt skal alle medlemmene ha dette nr. av 4. mai før ferien. Det er lagsledelsen's plikt å sørge for at dette skjer -trass i oppløsning og feriestemning!

red.